

SOCIALE TANDHEELKUNDE

EEN PLEIDOOI VOOR SCHOOLTANDVERZORGING

Bij het ter perse gaan van dit nummer konden wij nog juist onderstaande regels lichten uit het prae-advies van Dr. C. v a n d e n B e r g, Directeur-Generaal voor de Volksgezondheid bij het Ministerie van Sociale Zaken, opgenomen in „Gemeentebestuur”, Maandschrift der Vereeniging van Nederlandsche Gemeenten, welk stuk wij hier zonder eenig commentaar weergeven. Dit prae-advies werd uitgebracht op de vergadering der Vereeniging van Nederlandsche Gemeenten op 8 Juni 1939 te Amsterdam gehouden en wel over het vraagpunt:

„Kunnen gemeentelijke maatregelen, zooals de bevordering van het ziekenfondswezen, van de verzekering tegen de kosten van ziekenhuis- en sanatoriumverpleging, van de contrôle op den verpleegduur van armlastige patiënten in ziekenhuizen en sanatoria, van de voor- en nazorg van krankzinnigen en eventueele andere maatregelen, leiden tot verlaging der gemeentelijke uitgaven? Zoo ja, op welke wijze kunnen deze maatregelen dan het doelmatigst worden georganiseerd?”

B. Tandheelkundige prophylaxe.

De toestand der gebitten van het overgrootte deel onzer bevolking laat alles te wenschen over. Dit beteekent niet alleen, dat groote sommen moeten worden uitgegeven voor de tandheelkundige verzorging van armlastige patiënten en voor de verstrekking van kunstgebitten, maar bovendien, dat de gezondheidstoestand aanmerkelijk wordt geschaad. In de laatste jaren is men toch tot het inzicht gekomen, dat tal van ziekten haar oorsprong kunnen vinden en in de praktijk veelvuldig vinden in dentale haarden. Door bevordering van de tandheelkundige prophylaxe moet daarom veel bespaard kunnen worden op de anders later onvermijdelijke kosten van verzorging. Wij hebben hier te doen met een terrein, waarop, zooals de ervaring heeft geleerd in de groote meerderheid der gevallen de gebreken inderdaad door prophylactische

maatregelen kunnen worden voorkomen. Deze maatregelen zijn de halfjaarlijksche prophylactische deskundige contrôle, de prophylactische vulling en de prophylactische extractie. Deze tandheelkundige prophylaxe zal echter nooit tot stand kunnen komen zonder de medewerking der gemeenten. Want men moet hiermede beginnen uiterlijk bij de komst van het blijvende gebit, derhalve op den leeftijd, waarop de kinderen de school bezoeken. Organisatie der tandheelkundige prophylaxe op dezen leeftijd — de ervaring heeft dit in binnen- en buitenland geleerd — is echter niet mogelijk zonder organisatie van schooltandverzorging. Het is een misvatting te meenen, dat hieraan groote kosten verbonden zijn. Zij is bereikbaar voor \pm f 1.— per kind per jaar, welke kosten men geheel of grootendeels kan terugontvangen door het vragen van een vrijwillige bijdrage, die b.v. in Den Haag, waar dit stelsel zijn oorsprong heeft, 10 cent per maand bedraagt. Op de wijze, waarop deze organisatie moet worden tot stand gebracht, zal ik hier niet verder ingaan. Er is voor de schooltandverzorging juist een nieuw orgaan gesticht door de Vereeniging Het Ivoeren Kruis, de Vereeniging voor Sociale Tandheelkunde en de Ned. Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde. Waarschijnlijk zal weldra op de gemeentebesturen een beroep tot medewerking worden gedaan. Mogen zij dan bedenken, dat een behoorlijke tandheelkundige prophylaxe zonder organisatie van de schooltandverzorging niet bereikbaar is.
